

Évfolyamelső volt a gimiben a kilencvenes évek elején, mindenki azt várta tőle, hogy a reáltudományok felé igazodik – de mégsem. Balázs Imre József családjából és a könyvekből kapott egy olyan lökést és ihletet, ami az irodalom felé terelte – nemcsak erről, hanem az olvasásról, az írásról is beszélgettünk.

Imre ma még mindig fellapozza gyerekkori olvasmányait, a közelmúlt megértéséhez pedig többek között Dragomán György, Tompa Andrea, Papp Sándor Zsigmond vagy [Nagy Koppány Zsolt](#) műveit ajánlja.

Nem véletlen, hogy az irodalmi pályát választottad, hiszen a tágabb családotban több ilyen irányultságú személy is van, illetve volt, többek között színész és költő is. Gyerekkorodban ez mennyire befolyásolt? Mit kaptál a családtól ilyen téren?

Volt alapja ennek a választásnak, az biztos: a nagybátyáim közül ketten, **Balázs László és Balázs András** is a bölcsészkaron végeztek, sőt, Laci bátyám egyetemi tanárként is a kolozsvári egyetemen maradt, nyelvészként onnan vonult nyugdíjba.

Balázs András a hatvanas-hetvenes években jegyzett fiatal költőnek számított, az ő pályáját viszont kicsit árnyékban hagyta a korai halála. [Balázs Éva](#) néném verslemezét és balladalemezét is meg-meghallgattuk, megnéztük az előadásokat, ha Udvarhelyen játszott. Szóval igen, volt egyfajta természetessége a családban annak, hogy ilyesmikkel is lehet foglalkozni.

